

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7966 *Llei orgànica 1/2026, de 8 d'abril, en matèria de multireincidència, per la qual es modifiquen la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, i la Llei d'enjudiciament criminal, aprovada pel Reial decret de 14 de setembre de 1882.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

La reiteració en la comissió de delictes contra el patrimoni i altres infraccions de menys gravetat ha posat de manifest, durant els últims anys, determinades disfuncions en l'eficàcia de la resposta penal. Diverses instàncies professionals han assenyalat que la multireincidència genera un impacte significatiu en la convivència i en la percepció de seguretat de la ciutadania, així com dificultats operatives en els àmbits policial i judicial.

A aquesta realitat s'hi afegeix la preocupació expressada per nombrosos alcaldes, que constaten un increment de les conductes delictives reiterades que afecten de manera directa el comerç local, l'activitat econòmica i, especialment, la seguretat i tranquil·litat dels veïns. Les entitats locals, que sovint són la primera administració a percebre aquests efectes, han reclamat la necessitat d'una resposta més àgil i adequada als comportaments multireincidentes, així com instruments jurídics que permetin reforçar l'efectivitat de les actuacions policials i judicials.

Per donar solució a aquesta situació, el 2022 es va modificar el Codi penal per afegir un paràgraf nou a l'apartat 2 de l'article 234, amb l'objectiu de donar resposta penal als furts lleus multireincidentes. Amb aquesta reforma es resolen alguns problemes interpretatius i d'aplicació pràctica i s'assegura una regulació congruent entre la multireincidència dels delictes lleus esmentats i el concepte bàsic de la reincidència per garantir els principis de legalitat i seguretat jurídica i amb ple respecte al principi de proporcionalitat de la pena.

II

Aquesta reforma té per objecte millorar la regulació penal relativa als delictes contra el patrimoni i contra l'ordre socioeconòmic que preveuen el capítol I i el capítol VI del títol XIII del llibre II del Codi penal i adequar-la a les exigències jurisprudencials i a la necessitat d'oferir una resposta equilibrada i efectiva a la multireincidència. Per aquest motiu, s'introdueixen modificacions als articles 22, 66, 80, 234, 235, 248 i 250 del Codi penal, amb una atenció especial al tractament dels antecedents i a la definició de nous supòsits agreujats.

Es preveu un supòsit agreujat específic per a la sostracció de telèfons mòbils. També per a la dels dispositius electrònics que, per naturalesa pròpia, són susceptibles de contenir informació personal, dades identificatives, registres d'activitat i accés a serveis bancaris o de comunicació. En el cas dels telèfons mòbils, a més de ser els objectes

sostrets amb més freqüència a l'espai públic, la seva pèrdua genera sempre perjudicis que excedeixen el valor material del dispositiu, cosa que afecta greument la privacitat, la seguretat de les dades, la comunicació essencial i la vida quotidiana de la víctima i genera situacions d'incomunicació. Aquesta singularitat, així com el notable impacte social que produeix, en justifica un tractament penal específic.

Així mateix, es modifica el tipus agreujat de furt en l'àmbit de les explotacions agrícoles i ramaderes. La reiteració de sostraccions de productes, eines i materials indispensables per a l'activitat agrària –sovint de valor de revenda escàs, però de cost de reposició elevat– ha situat aquests sectors en una notable situació de vulnerabilitat. Els danys ocasionats per la sostracció d'eines o instal·lacions, així com de conreus, generen perjudicis operatius greus en un sector essencial per a l'equilibri territorial i la sostenibilitat del medi rural. Per aquest motiu, se simplifica el requisit d'apreciació del tipus agreujat de l'article 235.1.4t, de manera que sigui suficient acreditar que el valor del que s'ha sostret supera els 400 euros, cosa que ha de permetre evitar litigis sobre la gravetat del perjudici i dotar el sistema penal de més eficàcia a l'hora de protegir l'activitat agrícola i ramadera.

A més, s'incorpora la modificació dels articles 248 i 250 del Codi penal per actualitzar la regulació del delictes lleu d'estafa, tenint-ne en compte l'increment durant els últims anys, especialment en modalitats que afecten la gent gran i altres col·lectius vulnerables. Aquestes conductes, sovint reiterades i de baixa quantia individual, però amb un impacte econòmic rellevant, fan necessari disposar d'un règim més precís i coherent que permeti oferir una resposta penal efectiva als supòsits de multireincidència en aquest àmbit.

Adicionalment, es modifica també l'article 568 del Codi penal per incorporar-hi un segon apartat que doni resposta a la pràctica coneguda comunament com a *petaqueo*.

D'altra banda, amb la finalitat d'evitar la reiteració delictiva i reforçar la protecció de les víctimes des de les primeres fases del procediment, es modifiquen els articles 13 i 544 *bis* de la Llei d'enjudiciament criminal per garantir que els jutjats puguin adoptar amb més eficàcia mesures cautelars de caràcter personal, inclosa la prohibició d'acudir a determinats llocs o de residir-hi.

Finalment, es reforça la participació de les entitats locals en la resposta institucional als delictes de furt mitjançant la introducció d'un nou apartat 3 a l'article 105 de la Llei d'enjudiciament criminal, que els reconeix legitimació per exercir l'acció penal en aquests casos. Aquesta mesura respon a la necessitat de dotar els municipis –administracions que pateixen de manera immediata els efectes de la multireincidència– d'eines jurídiques que permetin contribuir de manera efectiva a la persecució dels delictes que afecten la convivència i la seguretat veïnal.

Aquesta reforma pretén, en conjunt, garantir una aplicació més clara i coherent del dret penal, reforçar la seguretat jurídica i assegurar que la resposta institucional a la multireincidència sigui proporcional, efectiva i respectuosa amb els drets fonamentals.

Article primer. *Modificació de la Llei d'enjudiciament criminal, aprovada pel Reial decret de 14 de setembre de 1882.*

Es modifica la Llei d'enjudiciament criminal, aprovada pel Reial decret de 14 de setembre de 1882, en els termes següents:

U. Se'n modifica l'article 13, amb la redacció següent:

«Article 13.

Es consideren diligències primeres la de consignar les proves del delictes que puguin desaparèixer; la de recollir i posar en custòdia tot el que porti a la comprovació i a la identificació del delinqüent; la de detenir, si s'escau, els presumptes responsables del delictes, i la de protegir els ofesos o perjudicats per aquest, els familiars o altres persones, o evitar la reiteració delictiva. A aquest

efecte es poden disposar les mesures cautelars a què fa referència l'article 544 *bis* o l'ordre de protecció que preveu l'article 544 *ter* d'aquesta Llei.

En la instrucció de delictes comesos a través d'internet, del telèfon o de qualsevol altra tecnologia de la informació o de la comunicació, el jutjat pot acordar, com a primeres diligències, d'ofici o a instància de part, les mesures cautelars consistents en la retirada provisional de continguts il·lícits, en la interrupció provisional dels serveis que ofereixin aquests continguts o en el bloqueig provisional dels uns i els altres quan radiquin a l'estranger.»

Dos. S'afegeix un apartat 3 a l'article 105, amb la redacció següent:

«3. Sense perjudici del que estableixen els apartats anteriors, les entitats locals poden exercir l'acció penal pels delictes de furt que preveu el capítol I del títol XIII del llibre II de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.»

Tres. Se'n modifica l'article 544 *bis*, que queda redactat de la manera següent:

«Article 544 *bis*.

En els casos en què s'investigui un delicte dels esmentats en l'article 57 del Codi penal, el jutge o el tribunal pot, de manera motivada i quan sigui estrictament necessari a fi de protegir la víctima o d'evitar la reiteració delictiva, imposar cautelament a l'inculpat la prohibició de residir en un determinat lloc, barri, municipi, província o una altra entitat local o comunitat autònoma.

En les mateixes condicions li pot imposar cautelament la prohibició d'acudir a determinats llocs, barris, municipis, províncies o altres entitats locals o comunitats autònomes, o d'aproximar-se a determinades persones o de comunicar-s'hi, amb la graduació que calgui.

Per adoptar aquestes mesures cal tenir en compte la situació econòmica de l'inculpat i els requeriments de la seva salut, situació familiar i activitat laboral. Cal tenir en compte especialment la possibilitat de continuïtat d'aquesta última, tant durant la vigència de la mesura com després que finalitzi.

En cas d'incompliment per part de l'inculpat de la mesura disposada pel jutge o el tribunal, aquest ha de convocar la compareixença regulada a l'article 505 per a l'adopció de la presó provisional en els termes de l'article 503, de l'ordre de protecció que preveu l'article 544 *ter* o d'una altra mesura cautelar que impliqui una limitació superior de la seva llibertat personal, per a la qual cosa cal tenir en compte la incidència de l'incompliment, els seus motius, gravetat i circumstàncies, sense perjudici de les responsabilitats que puguin resultar de l'incompliment.

En cas que s'investigui algun dels delictes que esmenta l'article 3 de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual, si s'acorda alguna de les mesures de protecció de la víctima que preveu aquest precepte, es pot acordar mitjançant una resolució motivada la utilització de dispositius telemàtics per controlar-ne el compliment.»

Article segon. *Modificació de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.*

Es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, en els termes següents:

U. Es modifica el paràgraf tercer de la circumstància 8a de l'article 22, que queda redactada de la manera següent:

«8a Ser reincident.

Hi ha reincidència si, en delinquir, el culpable ha estat condemnat executòriament per un delicte comprès en el mateix títol d'aquest Codi, sempre que sigui de la mateixa naturalesa.

A l'efecte d'aquest número, no es computen els antecedents penals cancel·lats o que hagin de ser-ho, ni els que corresponguin a delictes lleus, tret del que es disposa per als tipus agreujats per multireincidència de delictes lleus.

Les condemnes fermes de jutges o tribunals imposades en altres estats de la Unió Europea produeixen els efectes de reincidència llevat que l'antecedent penal s'hagi cancel·lat o es pugui cancel·lar d'acord amb el dret espanyol.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 66, que queda redactat de la manera següent:

«2. En els delictes lleus i en els delictes imprudents, els jutges o tribunals han d'aplicar les penes al seu prudent arbitri, sense subjectar-se a les regles que prescriu l'apartat anterior, tret del que es disposa per als tipus agreujats per multireincidència de delictes lleus.»

Tres. Es modifica la regla 1a de l'apartat 2 de l'article 80, que queda redactada de la manera següent:

«1a Que el condemnat hagi delinquit per primera vegada. A aquest efecte no s'han de tenir en compte les condemnes anteriors per delictes imprudents o per delictes lleus, llevat que aquests integrin un tipus agreujat per multireincidència de delictes lleus, ni els antecedents penals que s'hagin cancel·lat, o s'hagin de cancel·lar d'acord amb el que disposa l'article 136. Tampoc no s'han de tenir en compte els antecedents penals corresponents a delictes que, per la seva naturalesa o circumstàncies, no tinguin rellevància per valorar la probabilitat de comissió de delictes futurs.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 234, que queda redactat de la manera següent:

«2. S'ha d'imposar una pena de multa d'un a tres mesos si la quantia del que s'ha sostret no excedeix els 400 euros, excepte si es dona alguna de les circumstàncies de l'article 235. No obstant això, quan el culpable hagi estat condemnat executòriament almenys per tres delictes de la mateixa naturalesa, compresos en aquest títol, i com a mínim un d'aquests sigui lleu, s'ha d'imposar la pena prevista a l'apartat 1 d'aquest article.

No es tenen en compte antecedents penals cancel·lats o que s'hagin de cancel·lar.»

Cinc. Es modifiquen els numerals 4t i 7è i s'afegeix un numeral 10è a l'apartat 1 de l'article 235, en els termes següents:

«4t Quan es tracti de productes agraris o ramaders, o dels instruments o mitjans que s'utilitzen per a la seva obtenció, sempre que el delicte es cometi en explotacions agrícoles o ramaderes i el valor del que s'ha sostret excedeixi els 400 euros.»

«7è Quan en la comissió del delicte el culpable hagi estat condemnat executòriament per almenys tres delictes menys greus o greus compresos en aquest títol, sempre que siguin de la mateixa naturalesa. No es tenen en compte antecedents cancel·lats o que s'hagin de cancel·lar.»

«10è Quan els objectes sostrets siguin telèfons mòbils, o bé qualsevol altre dispositiu mòbil de comunicació o d'emmagatzematge massiu d'informació digital susceptible de contenir dades i informació de caràcter personal. A l'efecte d'aquest numeral, no s'hi consideren inclosos els que es trobin a la venda, en un magatzem o en exposició en establiments comercials.»

Sis. Es modifica l'article 248, amb la redacció següent:

«Article 248.

Cometen estafa els qui, amb ànim de lucre, utilitzin engany suficient per produir error en un altre, i l'indueixin a realitzar un acte de disposició en perjudici seu o d'altri.

Els reus d'estafa han de ser castigats amb la pena de presó de sis mesos a tres anys. Per fixar la pena s'han de tenir en compte l'import del que s'ha defraudat, el detriment econòmic causat al perjudicat, les relacions entre aquest i el defraudador, els mitjans emprats per aquest i totes les altres circumstàncies que serveixin per valorar la gravetat de la infracció.

Si la quantia del que s'ha defraudat no excedeix els 400 euros, s'ha d'imposar una pena de multa d'un a tres mesos, excepte si es dona alguna de les circumstàncies de l'article 250. No obstant això, quan el culpable hagi estat condemnat executòriament almenys per tres delictes de la mateixa naturalesa, compresos en aquest capítol, i com a mínim un d'aquests sigui lleu, s'ha d'imposar la pena prevista en el paràgraf segon d'aquest article. No es tenen en compte antecedents penals cancel·lats o que s'hagin de cancel·lar.»

Set. Es modifica el numeral 8è de l'apartat 1 de l'article 250, que queda redactat de la manera següent:

«8è En la comissió del delicte el culpable hagi estat condemnat executòriament, almenys, per tres delictes menys greus o greus compresos en aquest capítol, sempre que siguin de la mateixa naturalesa. No es tenen en compte antecedents cancel·lats o que s'hagin de cancel·lar.»

Vuit. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 255, que té la redacció següent:

«3. Si la defraudació que preveu aquest article, amb independència de la seva quantia, es comet amb la finalitat de proveir d'energia elèctrica instal·lacions utilitzades per a la comissió d'alguna de les conductes que assenyala l'article 368, cal imposar una pena de presó de sis a divuit mesos o una multa de dotze a vint-i-quatre mesos.»

Nou. S'afegeix un apartat 2 a l'article 568, amb la redacció següent, i el contingut actual de l'article passa a ser l'apartat 1:

«2. En els supòsits de l'apartat anterior, si la substància inflamable és un combustible líquid, la pena ha de ser de tres a cinc anys de presó. En aquest cas, els tribunals poden imposar penes inferiors en grau quan es tracti de conductes de menys entitat, atenent les circumstàncies del fet i de l'autor.»

Disposició transitòria. *Legislació aplicable.*

Els delictes comesos fins al dia de l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica s'han de jutjar de conformitat amb la legislació penal vigent en el moment de la seva comissió. No obstant això, cal aplicar aquesta Llei orgànica, una vegada que entri en vigor, si les seves disposicions són més favorables per al reu, encara que els fets s'hagin comès amb anterioritat a la seva entrada en vigor.

Disposició final primera. *Planta judicial.*

1. En el termini màxim de dos anys des de la publicació d'aquesta Llei orgànica, els tribunals superiors de justícia de cada comunitat autònoma han de disposar, almenys, d'un jutge o jutgessa d'adscripció territorial per cada cent mil habitants.

2. La dotació d'aquestes places s'ha de portar a terme mitjançant la incorporació de les noves promocions de membres de la carrera judicial de nou ingrés.

3. L'ordre d'adscripció a cada tribunal superior de justícia s'ha d'establir prioritzant les comunitats autònomes la ràtio de jutges i jutgesses de les quals estigui més allunyada de la mitjana de la Unió Europea, i garantint en tot cas l'adequació progressiva del conjunt de les comunitats autònomes durant el termini previst.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquesta Llei orgànica es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat que contenen els articles 149.1.5a i 6a de la Constitució, relatives a l'Administració de justícia, a la legislació penal i a la legislació processal, respectivament.

Disposició final tercera. *Rang normatiu.*

Tenen caràcter de llei ordinària l'apartat dos de l'article primer i la disposició final primera.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN